

Нѣколко гласове.

Нѣ, нѣ! Не трѣбва да му са хваща вѣра. Той са кълне като цыганинѣ, като еретикѣ.... Кжсно ѣ, кжсно ѣ сега, деспоти; клетвы-тѣ ти не хващжтъ мѣсто.

Појавеніе IV.

ГОРНИ-ТИ, НИКОЛЧѢ, ТОНЧѢ, АІЕНИНГЪТЪ и ДВАМА СЕЙМЕНЕ.

(Николчѣ, Тончѣ и аіенингъ-тъ отивжтъ право на чърдакъ-тъ; сеймене-ти оставжтъ долу; Драганъ изльзва изъ помежду народъ-тъ у дворътъ и отива горѣ на чърдакъ-тъ.)

Николчѣ.

Какъвъ ѣ той-зи маскаралѣкъ, *агие деспота*?
Защо си са облѣкълъ въ черковны-тѣ си дрехы и дрѣжишь евангеле-то въ рѣцѣ? Да не та ѣ подболъ дияволъ-тѣ, да направишь отъ чърдакъ-тѣ олтарь? *(усмихнува са).*

Драганъ.

Е че, 'сѣкы челѣкъ, като си има занаятъ, трѣбва да има и 'сичкы-тѣ, потрѣбны за вършене-то занаятъ-тѣ си, сѣчива; тѣй да рѣчемъ, безъ нойцы и лакътъ кроначъ-тѣ не може да крои, а пакъ безъ иглъ—да ший. Но нашій-тѣ агиош дешпотинъ прави се на опакъ: нему му ѣ дадено евангеле-то, за